

Expunere de motive

Prezenta propunere legislativă are ca obiect asigurarea unui cadru eficient și just pentru acordarea cetățeniei române membrilor comunităților românești de pretutindeni, victime ale raptului teritorial sau conjuncturii istorice.

Politicile ultimilor ani au generat o accelerare a procesului de acordare a cetățeniei române pentru etnicii români și urmașii cetățenilor români din Republica Moldova, iar simplificarea procedurilor birocratice a marcat începutul unei reparații istorice.

Cu toate acestea, importante comunități de etnici români din statele vecine – precum Ucraina sau Serbia – au fost pe deplin ignorate de statul român, iar lipsa unor măsuri legislative aplicate nevoilor acestora diluează tot mai mult identitatea etnică și sentimentul de apartenență la națiunea română.

În ceea ce privește comunitățile istorice românești din afara granițelor țării, actuala legislație prevede acordarea cetățeniei române pentru persoanele care au deținut-o anterior și pentru urmașii acestora. Însă această abordare îi exclude apriori pe cei care, deși se identifică lingvistic, religios și cultural cu națiunea română, nu au deținut niciodată cetățenia română. Înaintașii românilor de pe Valea Timocului, spre exemplu, nu au avut ocazia dobândirii, în niciun moment istoric, a cetățeniei române. În ciuda acestor aspecte, mai degrabă birocratice, apartenența lor etnică nu poate fi contestată.

Măsurile legislative urgente dedicate românilor din Maramureșul istoric, din regiunea Odesa sau din Timoc reprezintă o prioritate a momentului, cu atât mai mult cu cât state precum Serbia sau Ucraina nu își îndeplinesc obligațiile prevăzute de acordurile cu România privind drepturile minorităților.

Față de etnicii români din Ucraina, aflați într-o zonă de conflict și dincolo de jurisdicția statului român, avem obligația adoptării unui act normativ care să permită acordarea cetățeniei în regim de urgență, pentru că în discuție nu se află doar identitatea culturală a comunității, ci însăși supraviețuirea acesteia. În fond, confruntarea militară din Ucraina nu a dus decât la agravarea situației românilor din Ținutul Herța sau Bucovina de Nord, aceștia fiind oricum supuși unui regim de deznaționalizare de către regimul de la Kiev în ultimele decenii.

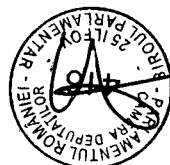
Subiecți ai unui tratament ostil au fost și românii de pe Valea Timocului, un grup etnic format oficial din 35.330 de persoane, potrivit recensământului sârbesc din 2011, dar estimat de unii lingviști și istorici în jurul cifrei de 250.000. Estimările celor mai mulți oameni de știință pornesc de la recensămintele sârbești din secolul al XIX-lea, care indicau o populație de peste 150.000 de români, reprezentând 10% din populația Serbiei, și iau în calcul atât sporul natural demografic, precum și realitatea istorică, mai exact lipsa oricărui exod al populației românești din zonă. Pentru toți acești români, care nu beneficiază nici măcar de învățământ în limba maternă, nu există în momentul de față nicio pârghie legislativă de acordare a cetățeniei printr-o procedură simplificată.

Având în vedere argumentația expusă, credem că prezenta propunere legislativă poate soluționa o parte dintre cererile conaționalilor noștri de pretutindeni și poate permite statului român să protejeze comunitățile istorice de

etnici români din afara granițelor țării, combătând deopotrivă actualul spor demografic negativ.

Daniel Gheorghe,

Deputat PNL

DAC Gheorghe